

Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsi

Şahs-ı mânevî; mânevî şahıs, belli bir şahıs olmayıp, kendisine bir şahıs gibi muâmele edilen şirket, cemaat, cemiyet gibi ortaklıklar; belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen mânevî şahıs veya tüzel kişilik mânâlarını taşımaktadır.

Asrımızın müceddidi ve en büyük mütefekkeri olan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, şahs-ı mânevînin önemini her hâl-ü kârda belirtmiş ve üzerinde çok durmuştur. Çünkü "Bu zaman cemaat zamanıdır. Ehemmiyet ve kıymet, şahs-ı mânevîye göre olur. Maddî ve ferdî ve fânî şahsın mahiyeti nazara alınmamalı."¹ Şahıs ne kadar dâhî ve hatta yüz dâhî derecesinde olsa, bir cemaatin mümessili olmazsa, bir cemaatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse, muhalif bir cemaatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûptur.²

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, "Hem ehl-i dalâlet ve haksızlık, tesanüd sebebiyle, cemaat sûretindeki kuvvetli bir şahs-ı mânevînin dehâsiyle hücumu zamanında, o şahs-ı mânevîye karşı, en kuvvetli ferdî olan mukavemetin mağlûp düştüğünü anlayıp, ehl-i hak tarafındaki ittifak ile bir şahs-ı mânevî çıkarıp, o müthiş şahs-ı mânevî-i dalâlete karşı hakkaniyeti muhafaza ettirmek"³ zaruretini belirterek, "Bu zaman, ehl-i hakikat için, şahsiyet ve enaniyet zamanı değil. Zaman, cemaat zamanıdır. Cemaatten çıkan bir şahs-ı mânevî hükmeder ve dayanabilir"⁴; "Risâle-i Nur şakirtlerinin bir şahs-ı mânevîsi var; şüphesiz o şahs-ı mânevî bu zamanın bir âlimidir"⁵; "Hatta şöyle bir cemaatin şahs-ı mânevîsi bir

veliyy-i kâmil hükmüne geçebilir, inâyâta mazhar olur”6 ifadeleriyle şahs-ı manevinin gücünü, tesirini ve büyüklüğünü; daha doğrusu olmazsa olmazlığını ortaya koymuştur.

Risâle-i Nur’un şahs-ı manevisine bütün vazifelerini bırakan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Bu heyetimizin şahs-ı mânevîsinde, her biriniz bir duygu, bir âzâ hükmündesiniz”7 ve “insan-ı kâmil (Peygamber Efendimizin (asm) ünvanı olan mükemmel insan) ismine lâıyk bir şahs-ı mânevînin âzâlarıyız. Ve hayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediyyeyi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz. Ve sahil-i selâmet olan Dârüsselâma ümmet-i Muhammediyyeyi (asm) çıkaran bir sefine-i Rabbâniyede çalışan hademeleriz”8 ifadeleriyle şahs-ı manevinin mahiyetini özetleyip, vazifelerini de; “Bu kudsî cemaatin şahs-ı manevisinin üç vazifesi olduğu, bunların imanı kurtarmak, hilafet-i Muhammediye (asm) ünvanıyla şear-i İslâmiyyeyi ihya etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur’âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (asm) kanunlarının bir derece tâ’ile uğramasıyla bu vazife-i uzmayı yapmak”9 şeklinde izah etmiştir.

Kısaca iman, hayat, şeriat olan bu üç vazifeyi de üstlenen Risâle-i Nur’un şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviyi temsil eden has şakirtlerinin şahs-ı manevisi, veraset-i nübüvvet olan ‘Mehdiyyet’i temsil etmektedir. “Bu zaman şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fani ve aciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez”10 ve “Hem bu üç vezâifi birden bir şahısta yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, adeta kabil görülmüyor. Ahirzamanda, Al-i Beyt-i Nebevînin cemaat-ı nuraniyesini temsil eden Mehdi’de ve cemaatındaki şahs-ı manevide ancak içtimâ edebilir. Cenâb-ı Hakk’a hadsiz şükür olsun ki, bu asırda Risâletü’n-Nur’un hakiki şakirtlerinin şahs-ı manevisi, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmıştır”11 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, böylece Risâle-i Nur’un şahs-ı mânevîsinin “Bu zamanda hem iman ve din, hem hayat-ı içtimâî ve şeriat için, hem hukuk-u âmme ve siyaset-i İslâmiye için gayet ehemmiyetli bir müceddid”12 olduğunu da belirtmekte ve bu arada hâlâ Hz. Mehdi’yi bekleyenleri ve o makama heveslenenleri ve birilerine yüklemeye çalışanları da ikaz etmektedir.

Bu itibarla, ömrü boyunca hürriyet için çalışan, başta vilâyât-ı şarkiyeyi baskı rejimine karşı ikaz eden, İslâmiyeti ve ulemayı bilhassa Avrupa’nın bozuk zannından kurtaran, meşrûtiyeti—şimdi cumhuriyet ve demokrasiyi—şer’î delillerle kabul edip, dört mezhepten istihracının mümkün olduğunu ve bütün ulema ve talebeye istibdadın şeriatla bir münasebeti olmadığını anlatan, Avrupa’ya karşı ekonomik savaş açan, haysiyet kırıcı neşriyat yapan gazetelere yine gazetelerle onları reddeden makaleler yazarak doğru ve namuslu gazeteciliği öğreten, büyük kalabalık ve toplantılarda daima yatıştırıcı rol oynayarak gizli oyunları bozan, parlamentonun, milletvekillerinin, devlet ileri gelenlerinin ve büyük ulemanın en mühim vazifelerini uhdesine alan, isyan ve darbe hazırlığında olan askerleri itaate getirerek âlim ve aydınların vazifelerini deruhte eden, kendisine verilen bütün maaş, rütbe ve ihsan-ı şâhâne gibi sus paylarını reddederek padişaha ve reislere nasihat eden, millet meclisinde beyanname yayınlarak vekillerin de Allah’ın kulu olduğunu hatırlatan, memleketin maarifi için çalışarak siyasilere yön veren, bütün dünyaya ortak paydanın demokratlık olduğunu öğreten ve ülkemizde de demokrat misyonu destekleyerek onlara yardımcı olan, velhâsıl; siyaset, diyanet, saltanat ve cihad âleminde vazifeleri olan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “bütün bu vazifelerini Risâle-i Nur’un şahs-ı mânevîsinde bırakmıştır.”13 Bu şahs-ı mânevî bu vazifeleri devam ettirecektir.

“Bundan sonra her meselemizde emir Risâle-i Nur’un şahs-ı manevisini temsil eden has şakirtlerin ve sizlerindir. Benim de şimdi bir reyim var”14 ve “Vazifem bitmiş gibi, bana geliyor. Sizin vazifeniz devam ediyor. ..Risâle-i Nur’un samimî, halis şakirtlerinin heyet-i mecmuâsının kuvvet-i ihlâsından ve tesanüdünden süzülen ve tezahür eden bir şahs-ı mânevî bâkî ve muktedir bir kuvvet-i zahrdır, bir rehberdir”15 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin başında bulunup tasarrufu devam ettiği Risâle-i Nur’un Şahs-ı Mânevîsi’ne mensubiyetin ayrıcalığı tartışılmazdır. Çünkü “Risâle-i Nur’un şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviyi temsil eden has şakirtlerinin şahs-ı manevisi ‘Ferid’ (üstün, yüksek, eşsiz) makamına mazhardır.”16

“Hem sırr-ı veraset-i Nübüvvetle velâyet-i kübranın feyzine mazhar ve sahabenin sırr-ı meşrebine medar olan”17 ve “Risâle-i Nur’un dairesindeki halis pek kuvvetli ve her ferdine çok ruhları kazandıran”18 bu kudsî şahs-ı maneviye liyakat kesb etmek ve ‘has şakirt’ olmak için evvelâ “hakikat-i ihlâs ve terk-i enaniyet ve daima kendini kusurlu bilip ve hodfuruşluk etmeyerek; kendini değil, Risâle-i Nur’un şahs-ı manevisini ehl-i imana göstermek gerekmektedir.19

Bu mensubiyet şuuruyla hareket ve gayret etmek bütün Nur Talebelerinin boynunun borcudur.

Dipnotlar:

- 1- Barla Lâhikası 8,
- 2- Mektubat 744,
- 3- Lem'alar 375,
- 4- Kastamonu Lâhikası 106,
- 5- Lem'alar 404,
- 6- Barla Lâhikası 15,
- 7- Mektubat 724,
- 8- Lem'alar 392,
- 9-Şuâlar 689,
- 10-Sikke-i Tasdik-i Gaybi 20,
- 11- age. 283,
- 12- age. 283,
- 13- Şuâlar 777,
- 14- Emirdağ Lâhikası 195,
- 15- Barla Lâhikası 588,
- 16- Kastamonu Lâhikası 278,
- 17- Lem'alar, s. 639,
- 18- Lem'alar 631,
- 19- Tarihçe-i Hayat 733.